

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011, тел. (044) 254-56-73, факс (044) 254-43-93
E-mail: inform@dkrp.gov.ua, Web: <http://www.drs.gov.ua>, код ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____
на № _____ від _____

**Виконавчий комітет
Конотопської міської ради
Сумської області**
пр. Миру, 8, м. Конотоп,
Сумська область, 41600

*Стосовно пропозицій щодо
удосконалення проекту регуляторного акта*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Конотопської міської ради Сумської області «Про встановлення місцевих податків і зборів» (далі – проект рішення), а також документи, що надані до нього листом Конотопської міської ради Сумської області від 22.05.2019 № 01-14/727.

За результатом проведеного аналізу проекту рішення, експертного висновку постійної комісії Конотопської міської ради, а також аналізу регуляторного впливу до проекту рішення на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

Проектом рішення на території Конотопської міської ради планується встановити:

- податок на майно, що складається з:
 - а) плати за землю;
 - б) податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки;
 - в) транспортного податку;
- єдиний податок;
- туристичний збір.

1. Податковий кодекс України (далі – ПКУ) регулює відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, зокрема, визначає вичерпний перелік податків та зборів, що справляються в Україні, та порядок їх адміністрування, платників податків та зборів, їх права та обов'язки, тощо.

Згідно із пунктом 12.3 статті 12 ПКУ міської ради в межах своїх повноважень приймають рішення про **встановлення місцевих податків та зборів**, а їх встановлення здійснюється у порядку, визначеному ПКУ.

Так, підпунктом 12.3.2. пункту 12.3 статті 12 ПКУ встановлено, що при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково

визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші **обов'язкові елементи**, визначені статтею 7 ПКУ.

Однак, не всі обов'язкові елементи податків, що передбачені статтею 7 ПКУ, визначені у проекті рішення, наприклад, відсутній такий обов'язковий елемент, як база і об'єкт оподаткування єдиним податком, об'єкт оподаткування туристичним збором, строки та порядок подання звітності про обчислення і сплату транспортного та єдиного податків та туристичного збору.

Отже, пропонуємо визначити у проекті рішення всі обов'язкові елементи податків або навести посилання на конкретні положення (абзаци, пункти, частини, статті та розділи) ПКУ, якими вони встановлені.

2. Назва проекту рішення потребує редакційних правок в частині доповнення назвою міської ради, на території якої будуть справлятися податки та збори, що встановлюються.

3. Керуючись нормами Бюджетного кодексу України та ПКУ пропонуємо пункт 5 проекту рішення викласти у такій редакції «Дане рішення набирає чинності з 01 січня 2020 року та діє до 31 грудня 2020 року включно».

Щодо плати за землю

1. Відповідно до підпункту 14.1.147 пункту 14.1. статті 14 ПКУ плата за землю – обов'язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку **або** орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності.

Пунктом 288.1. статті 288 ПКУ встановлено, що підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки.

Згідно із вимогами пункту 288.4 статті 288 ПКУ розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем, а пунктом 288.5. статті 288 ПКУ визначаються межі розміру річної суми платежу з орендної плати.

Типовим договором оренди землі, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 03.03.2004 № 220 «Про затвердження Типового договору оренди землі», визначені основні вимоги до укладання такого договору.

Відповідні форми розрахунку орендної плати за земельні ділянки державної або комунальної власності затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 13.12.2006 № 1724 «Деякі питання оренди земель».

Отже, чинним законодавством України визначено процедуру встановлення, формування та розрахунку розмірів орендної плати за землю, а додаткового регулювання цього питання з боку органів місцевого самоврядування не передбачено.

У зв'язку із вищенаведеним, пропонуємо з положення про оподаткування платою за землю виключити підпункти 2 пунктів 1-3, 6.

Беручи до уваги вищевказане, зауважуємо на необхідності заміни словосполучення «Плата за землю» на «Земельний податок» по тексту проекту рішення та додатка 1 до нього.

2. Відповідно до підпункту 14.1.130 пункту 14.1 статті 14 ПКУ одиниця площі оподатковуваної земельної ділянки у межах населеного пункту - 1 (один) метр квадратний (кв. метр).

У зв'язку вищевикладеним, пропонуємо у додатку 1 до положення про оподаткування платою за землю зазначити одиницю виміру оподаткованої площі земельних ділянок.

3. Додаток 2 до положення про оподаткування платою за землю пропонуємо привести у відповідність до вимог статей 282-283 ПКУ, якими визначено вичерпний перелік юридичних осіб, які звільняються від сплати земельного податку та земельних ділянок, які не підлягають оподаткування даним видом податку.

4. Ґрунтуючись на вимогах статті 281 ПКУ пропонуємо відобразити в повному обсязі у додатку 2 до положення про оподаткування платою за землю інформацію щодо пільг із сплати земельного податку для фізичних осіб та щодо граничних норм, в межах яких ці пільги застосовуються.

Щодо податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки

1. Додаток 2 до проекту рішення пропонуємо привести у відповідність до вимог підпункту 266.2.2. пункту 266.2. статті 266 ПКУ.

2. Додатком 1 до положення про оподаткування податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки планується встановити ставки зазначеного податку за такі об'єкти оподаткування, як гуртожитки (пункт 113), будинки дитини та сирітські будинки (пункт 1130.5), дитячі та сімейні табори відпочинку (пункт 1212.2), криті ринки (пункт 1230.2), будівлі навчальних закладів (пункт 1263), будівлі сільськогосподарського призначення (пункт 1271) та будівлі для культової та релігійної діяльності (пункт 1272).

Пропонуємо додаток 1 до положення про оподаткування податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки привести у відповідність до вимог підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 ПКУ, яким встановлено перелік об'єктів, які не є об'єктом оподаткування.

Щодо єдиного податку

1. Ставки для платників податку третьої та четвертої груп визначені нормами ПКУ та не потребують додаткового встановлення рішеннями місцевих рад.

У зв'язку із вищенаведеним, пропонуємо виключити з додатка 4 до проекту рішення ставки, обов'язкові елементи та іншу інформацію, що стосується платників єдиного податку третьої та четвертої групи.

2. Додаток 4 до проекту рішення містить окремі норми щодо порядку обрання, переходу та відмови від спрощеної системи оподаткування, порядку реєстрації та анулювання реєстрації платників єдиного податку, а також відповідальності платника єдиного податку, що не відповідає вимогам статті 7 ПКУ.

У зв'язку із вищенаведеним, пропонуємо виключити пункти 9, 10, 11 з додатка 4 до проекту рішення.

Щодо аналізу регуляторного впливу до проекту рішення

Наданий аналіз регуляторного впливу (далі – АРВ) до проекту рішення, а саме його зміст і наповнення, не у повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151) (далі – Методика).

Так, у розділі I АРВ розробник проекту рішення обмежився лише текстовим описом проблеми, зокрема не наведено жодних даних у числовій формі, які б

обґрунтовували її наявність, масштаб та важливість, а також не охарактеризовано та не оцінено сфери, на які проблема справляє найбільший негативний вплив.

Зазначене не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема, принципу доцільності – обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми.

У розділі II АРВ визначені розробником цілі регулювання не мають якісного, кількісного та часового виміру.

У розділі III АРВ, розробник повинен визначити всі можливі альтернативні способи вирішення існуючої проблеми, з яких обрати не менше двох альтернатив, стисло описати їх та оцінити вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожної з них.

При визначенні альтернативних способів досягнення цілей у розділі III АРВ розробником не зазначено та не проведено порівняння вигод та витрат держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них у кількісному (грошовому) виразі.

Зважаючи на те, що розробка проекту рішення спрямована, зокрема, на збільшення обсягу надходжень до місцевого бюджету, відсутність в АРВ належних розрахунків, у тому числі, витрат суб'єктів господарювання, не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також не дозволить в подальшому об'єктивно оцінити, наскільки обрані розробником способи державного втручання відповідають проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки їх застосування буде ефективним для її вирішення.

Також, в АРВ не обґрунтовано розміри ставок податків, що встановлюються для суб'єктів господарювання, та не наведено алгоритм їх визначення.

У зв'язку з неналежним опрацюванням вказаних розділів АРВ, в розділі IV розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу.

У розділі V АРВ розробником не описано механізм дії запропонованого регулювання з урахуванням основних бізнес-процесів, які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації його вимог. При цьому, розробником не враховано, що механізм реалізації регуляторного акта має бути безпосередньо пов'язаний із цілями та очікуваними результатами регуляторного акта, тобто яким чином будуть діяти норми проекту рішення та якою прогнозується ситуація після набрання регуляторним актом чинності.

У розділі VII АРВ розробником зазначено, що термін дії регуляторного акта є необмеженими, що не відповідає вимогам статті 12 ПКУ та нормам статті 4 Закону.

У розділі VIII АРВ до проекту рішення розробником не наведені показники результативності дії регуляторного акта. Згідно із пунктом 10 Методики, прогнозні значення показників результативності регуляторного акта встановлюються протягом різних періодів після набрання чинності актом, обов'язковими з яких повинні бути: розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних цільових фондів, пов'язаних з дією акта; кількість суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб, на яких поширюватиметься дія акта; розмір коштів і час, що витрачатимуться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог акта; рівень поінформованості суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб з основних положень акта.

Розділ VIII АРВ містить числові показники за 2018 рік, однак, прогнозні показники на I, II, III та IV квартали 2020 року в ньому не наводяться.

Враховуючи строк дії регуляторного акта та вимоги статті 12 ПКУ, якою задекларовано, що місцеві податки встановлюються лише на один бюджетний рік, зазначаємо, що витрати суб'єктів малого підприємництва повинні розраховуватися лише на перший рік дії регулювання без врахування витрат за наступні роки з горизонтом за 5 років, а розрахунок бюджетних витрат на адміністрування регулювання не здійснюється.

У пункті 1 Теста малого підприємництва розробником не визначено місця проведених прямих консультацій (опитувань) з представниками малого підприємництва, не наведено інформаційних даних про їх учасників, не зазначено оцінку з боку підприємницької громадськості на запропоновані регулювання.

Таким чином, розробником не доведено відповідність проекту рішення вимогам статті 4 Закону, зокрема, принципам збалансованості – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів, суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Підсумовуючи наведене вище, пропонуємо привести проект рішення Конотопської міської ради Сумської області «Про встановлення місцевих податків і зборів» у відповідність до вимог чинного законодавства згідно з наданими пропозиціями, а аналіз регуляторного впливу – у відповідність до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151).

Про результати розгляду цього листа пропонуємо поінформувати Державну регуляторну службу України в установленому порядку.

**В.о. Голови Державної
регуляторної служби України**

Володимир ЗАГОРОДНІЙ

